
Leif Kyrre Berg

MINNEORD

BJØRN BERNERSEN

JON FLORHOLMEN

PETTER MATHISEN

NILS MOE

Leif Kyrre Berg døde 20. juli 2024, 76 år gammel etter lengre tid med alvorlig sykdom. Blant familie og venner ble han kalt Basse. Han ble cand.med. i 1974. Som distriktslege i Nesna fulgte det med at han etter fullført kontordag måtte dra på sykebesøk både til Lovund, Træna og Tjongsfjorden med legeskyssebåten Nesnagutt. For å få permisjon til å bygge hytte på Tomma sommeren 1979, stilte to av studiekameratene opp som vikarer for den høyt respekterte distriktslegen. Vi opplevde at både de syke og de friske innbyggerne i stordistriktet var glade i legen sin. Til tross for det ville han videre og bli indremedisiner.

Han ble i 1991 godkjent spesialist i indremedisin og i 1999 spesialist i fordøyelsessykdommer. Videre ble det opptak som ph.d.-stipendiat ved Institutt for klinisk medisin i Tromsø med en multisenterstudie i Nord-Norge –

FINN studien (Fruktose i Nord- Norge), bestående av tre publiserte originalartikler, hvorav den høyest krediterte påviste at irritabel tarm (IBS) skyldes en lavgradig inflammasjon. Dette representerte svært originale data, og artikkelen er ofte sitert.

Leif Kyrre Berg viste gjennom sitt yrke som indremedisiner og gastroenterolog en høy faglig kompetanse og integritet gjennom sitt yrke som sykehuslege. I sitt vitenskapelige arbeid var han svært iderik og hadde god evne til å samarbeide med kollegaer i FINN- studien. Han tilfredsstilte kravene for innlevering av doktorgraden. Dessverre ble han innhentet av en alvorlig sykdom som umuliggjorde å forsvare denne. I forskningsmiljøet i Tromsø satte vi pris på hans direkte tale, der han samtidig viste en lunhet for mennesker han til daglig var i nær kontakt med.

Basse vokste opp i Mo i Rana. Han var trofast mot sin landsdel, først som mangeårig distriktslege i Nesna, senere som sykehuslege ved Rana sykehus i 1991–2013. Han hadde god kontakt med alle medarbeidere, men var kritisk til administrative tiltak ved og styring av sykehuset. Huset på Nesna var familiens base fra 1970-tallet. Der bodde han fortsatt da han døde. Hans kone Ingeborg og datter Julie forteller at han var glad i hus, hjem og hunden, og han brukte mye tid på å vedlikeholde det han hadde bygd opp. Han var svært sportsinteressert og fikk med seg det meste.

Våre tanker går til hans kone og datter som har mistet sin mann og sin far. De gir uttrykk for at han vil bli dypt savnet.

Publisert: 26. mars 2025. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.25.0193

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.